

sige god for, at den transport kan foregå. Så jeg synes faktisk, at man har løst – om man så må sige – den usikkerhed, der er fra søfolkenes side.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt følge lidt op på fru Line Barfods spørgsmål, for jeg tror, at det, der er problemet, er, at en ting er, at man altså skal have tilladelse fra det land, der modtager våbnene, og man skal have tilladelse fra det land, der afsender våbnene, men det ændrer jo ikke ved det forhold, at der kan være en interesse i at forhindre disse våben i at nå frem til modtagerlandet, fordi modtagerlandet er i gang med en aktuel konflikt.

Så spørgsmålet, som vi skal have belyst bl.a. i udvalget, må jo være: Hvilke muligheder har f.eks. Danmark eller EU for, når der opstår en konflikt, at føje et land til på listen, som der ikke må transporteres til?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det vil jeg gerne være med til at belyse under udvalgsbehandlingen. Noget af det, vi har gjort meget ud af i lovforslaget, er bl.a. at opremse nogle af de internationale organisationer, hvor vi mener, at Danmark må forpligte sig, hvis man f.eks. ønsker at etablere en embargo og det uanset embargoens art, som jeg også sagde i min første besvarelse.

Men jeg vil gerne tilkendegive over for fru Elisabeth Arnold, at det medvirker vi gerne til under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om politiets virksomhed.

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 4/2 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Politilove har der jo været i flere hundrede år i Danmark, men i de sidste 150 år meget sparsomt. I virkeligheden har politiet klaret sig indtil for nogle år siden med en enkelt eller to bestemmelser i en gammel politilov og så generalfuldmagten i retsplejeloven ud over de mange regler, der så i øvrigt er i retsplejeloven.

Men kendsgerningen er jo, at beskrivelsen af magtbeføjelserne, instrukserne til politiet om magtbeføjelserne er gået helt uden om Folketinget.

I den juridiske teori, men heller ikke andre steder, har man jo igennem årene moret sig med at diskutere, om det overhovedet var lovligt, at man satte folk i detentionen. Befolkningen har for længst accepteret de almindelige magtbeføjelser, som politiet efter praksis efterhånden har fået.

Det har faktisk været et stort område, der har været ulovbestemt. Det er det, der gøres op med nu med et lovforslag om politiets virksomhed.

Det er også første gang, vi får en egentlig målsætning, en politisk bestemt målsætning for politiets virke og for politiets opgaver mere detaljeret, end det fremgår af den nuværende generalfuldmagt i retsplejeloven.

Det siger jo også noget om tiden, at regeringen foreslår, at formålet skal være, at politiet først og fremmest skal virke for tryghed, for sikkerhed, for fred og orden i samfundet, og at politiet skal fremme formålet gennem forebyggende, hjælpende og håndhævende virksomhed. Det er altså understreget, at tryghed og sikkerhed er lige så vigtig som fred og orden, og at det forebyggende og det hjælpende er lige så vigtigt som den håndhævende virksomhed.

Det er tidstypisk, og det er en formulering, vi kan tilslutte os i Venstre. Vi synes, det er en god balance, at det understreges, at politiet altså ikke bare er reaktivt, men i høj grad er proaktivt og i høj grad er borgernes beskytter.